

Sygn. akt II K 414/18

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 30 maja 2019 roku

Sąd Rejonowy w Grajewie w II Wydziale Karnym w składzie:

Przewodniczący: SSR Andrzej Myśliński

Protokolant: Ewelina Kiler

w obecności **Prokuratora** Anny Sylwii Zimnoch

po rozpoznaniu na rozprawie dnia 15 kwietnia 2019 roku i 30 maja 2019 roku

sprawy

J. B.

urodz. (...) w G.

syna A. i Ł. z d. D.

oskarżonego o to, że:

w dniu 28 sierpnia 2018 roku na ulicy (...) w G. powiat G., woj. (...), kierując samochodem osobowym marki T. o nr rej. (...), wymusił pierwszeństwo przejazdu wyjeżdżając z posesji wskutek czego doprowadził do zderzenia z prawidłowo jadącym ulicą motocyklem marki H. o nr rej. (...) kierowanym przez R. M. w wyniku czego obrażeń ciała w postaci otwartego III stopnia wielopoziomowego złamania prawej goleni doznał kierujący motocyklem, które to obrażenia naruszają prawidłowe funkcjonowanie jego organizmu na okres powyżej dni siedmiu,

tj. o czyn z art. 177 § 1 kk

1. Ustalając, że oskarżony J. B. popełnił zarzucany mu czyn z art. 177 § 1 kk i uznając, że społeczna szkodliwość zarzucanego mu czynu nie jest znaczna, na mocy art. 66 § 1 i 2 kk, art. 67 § 1 i 3 kk, art. 72 § 1 pkt 1 kk warunkowo umarza postępowanie karne wobec oskarżonego J. B. na okres 1 (jednego) roku próby z jednoczesnym zobowiązaniem do informowania kuratora o przebiegu okresu próby pisemnie co 6 (sześć) miesięcy.

2. Zasądza od oskarżonego J. B. na rzecz Skarbu Państwa tytułem opłaty sądowej kwotę 60,- (sześćdziesięciu) złotych i obciąża go pozostałymi kosztami sądowym w sprawie oraz zasądza od oskarżonego J. B. na rzecz oskarżyciela posiłkowego R. M. kwotę 1.008,- (jednego tysiąca ośmiu) złotych tytułem zwrotu poniesionych przez niego kosztów zastępstwa procesowego.

Sygn. akt II K 414/18

UZASADNIENIE

Na podstawie całokształtu zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 28 sierpnia 2018 roku R. M. poruszał się motocyklem marki H. nr rej. (...) ul. (...) w G. w kierunku B..

W tym czasie J. B. wyjeżdżając z posesji nr (...) ul. (...) w G. samochodem osobowym marki T. o nr rej. (...) nie ustąpił pierwszeństwa kierującemu motocyklem H. w wyniku czego doprowadził do zderzenia pojazdów oraz upadku motoru i jego kierowcy.

W wyniku powyższego kierujący motorem R. M. doznał otwartego III stopnia, wielopoziomowego złamania prawej nogi. Powyższe obrażenia stanowiły naruszenie czynności narządu ciała na czas przekraczający dni 7.

R. M. kierując motocyklem znajdował się w stanie nietrzeźwości wynoszącym 1,01 promila alkoholu we krwi.

Powyższy stan faktyczny ustalono na podstawie częściowo wyjaśnień oskarżonego J. B. k. 169, 126-127, zeznań świadków R. M. k. 170, 98-99, J. S. k. 171, A. R. k. 171, R. S. k. 171-172, 4, H. K. k. 172, K. W. k. 172-173, 92, J. J. k. 173, zapisu z rejestratora k. 10, protokołu odtworzenia zapisu z dokumentacją fotograficzną k. 77-81, protokołów oględzin pojazdów k. 15-18, protokołu oględzin miejsca wypadku z dokumentacją fotograficzną k. 22-57, szkicu k. 58, dokumentacji medycznej k. 111, sprawozdania sądowo-lekarskiego wraz z opinią k. 118-119, pisma (...) k. 161, sprawozdania k. 168, odpisu wyroku k. 187.

Oskarżony J. B. nie przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu. Wyjaśnił, iż wyjeżdżając ze swojej posesji nr (...) przy ulicy (...) wysunął się powoli na pierwszy pas by sprawdzić czy może wyjechać. Nagle usłyszał huk i poczuł uderzenie w pojazd. Podał, iż nie widział żadnego motocyklisty i dopiero później zobaczył, iż obok na jezdni leży motor, a obok motocyklista.

Zdaniem Sądu wyjaśnienia oskarżonego i nie przyznanie się jego do winy w świetle zebranego materiału dowodowego nie zasługują na uwzględnienie.

Kierujący motocyklem R. M. zeznał, iż gdy kierował skuterem H. ulicą (...) w kierunku B. zobaczył w ostatniej chwili jak wyjeżdża z posesji samochód T.. Pomimo hamowania i próby ucieczki został przez ten samochód uderzony w boczną część, centralnie w prawą nogę. Podał, iż doznał poważnych obrażeń ciała i teraz wszystko wychodzi, a on jest cały czas w trakcie leczenia.

W tej ostatniej kwestii z dokumentacji medycznej k. 111 i sprawozdania sądowo-lekarskiego wraz z opinią k. 118-119 wynika, iż R. M. doznał otwartego III stopnia, wielopoziomowego złamania prawej nogi, a powyższe obrażenia stanowiły naruszenie czynności narządu ciała na czas przekraczający dni 7.

Powyższe zeznania znajdują pełne potwierdzenie w zeznaniach R. S., a zwłaszcza w zapisie odtworzonym na rozprawie k. 10 i dokumentacji fotograficznej w tej mierze k. 78-81.

Z powyższego wynika jednoznacznie, iż J. B. wyjeżdżając z posesji (...) ul. (...) w G. samochodem osobowym marki T. o nr rej. (...) nie ustąpił pierwszeństwa kierującemu motocyklem H. R. M. w wyniku czego doprowadził do zderzenia pojazdów.

Potwierdzają powyższe ustalenia także szkic miejsca wypadku k. 58, protokoły oględzin pojazdów k. 15-18, a także protokół oględzin miejsca wypadku z dokumentacją fotograficzną k. 22-57.

Co prawda funkcjonariusze policji J. S., K. W., J. J. zjawili się na miejscu wypadku co oczywiste po zdarzeniu to ustalenia dokonane przez nich w ramach wykonywanych na miejscu czynności pokrywają się z powyższymi.

Ponadto oskarżony na miejscu zdarzenia potwierdził K. W., iż nie zauważył kierującego motocyklem i nie ustąpił mu pierwszeństwa.

W świetle powyższych ustaleń nie budzi w sprawie wątpliwości, iż rzeczywistość wyglądała jak w powyżej ustalonym stanie faktycznym. W tej mierze nie przyznanie się oskarżonego do winy należało uznać jedynie za próbę uniknięcia odpowiedzialności za popełniony czyn, choć na koniec postępowania przeprosił pokrzywdzonego.

Nie budzi też wątpliwości, iż kierujący motorem H. znajdował się w momencie zdarzenia – kierowania pojazdem pod znacznym wpływem alkoholu czego efektem był wyrok tut. Sądu k. 187.

Zwrócić też należy uwagę na treść pisma (...) k. 161 o faktycznie trudnym wyjeździe z posesji nr (...) przy ul. (...) co znajduję potwierdzenie w materiale zebranym w zakresie niniejszego wypadku np. szkicu miejsca wypadku k 58.

Wina oskarżonego nie budzi wątpliwości, a rzeczywistość wyglądała, jak w powyżej ustalonym stanie faktycznym.

Czynność sprawcza tegoż przestępstwa polega na spowodowaniu wypadku, który jest konsekwencją naruszenia przez sprawcę zasad bezpieczeństwa w ruchu. Do zasad bezpieczeństwa w ruchu drogowym zaliczyć należy reguły określające sposób włączania się do ruchu, wyprzedzania, omijania, ustąpienia pierwszeństwa przejazdu, ale także zasady ostrożności, ograniczonego zaufania i prędkości bezpiecznej. Nie każde spowodowanie wypadku będzie skutkować odpowiedzialnością z art. 177 kk, ponieważ warunkiem uznania wypadku za przestępstwo jest naruszenie dobra prawnego innej niż sprawca osoby, w postaci jej życia lub zdrowia, na określonym w tym przepisie poziomie. Skutkiem opisanym w art. 177 kk, warunkującym odpowiedzialność karną, jest uszczerbek na zdrowiu, a przy wypadku ciężkim również śmierć człowieka. Jako "średni wypadek" określa się sytuację opisaną w § 1, ze skutkiem w postaci obrażeń opisanych w art. 157 § 1 kk.

Wskutek tego przy uwzględnieniu stopnia obrażeń doznanych przez pokrzywdzonego należało uznać, iż J. B. dopuścił się przestępstwa określonego w art. 177 § 1 kk

Powyższe w sprawie dane pozwoliły jednak ustalić, iż stopień społecznej szkodliwości zarzucanego oskarżonemu czynu (pomimo poważnych obrażeń doznanych przez pokrzywdzonego) nie jest znaczny. Oskarżony nie był dotychczas karany sędownie. W tym stanie rzeczy dotychczasowy sposób jego życia uzasadnia przypuszczenie, że pomimo warunkowego umorzenia będzie on przestrzegał porządku prawnego, a w szczególności nie popełni ponownie przestępstwa. W związku z powyższym Sąd na mocy art. 66 § 1 i 2 kk, art. 67 § 1 i 3 kk, art. 72 § 1 pkt. 1 kk warunkowo umorzył postępowanie karne na okres próby 1 roku z jednoczesnym zobowiązaniem go do informowania kuratora o przebiegu okresu próby pisemnie co 6 miesięcy.

W ocenie Sądu powyższe daje podstawę do pozytywnej prognozy co do przestrzegania przez oskarżonego porządku prawnego zaś orzeczony okres próby pozwoli na zweryfikowanie pozytywnej opinii w tej mierze.

O opłacie sądowej postanowiono na mocy art. 7 ustawy o opłatach w sprawach karnych z dnia 23 czerwca 1973 roku (Dz. U. Nr 27 poz. 152 z późn. zm.), o kosztach sądowych orzeczono na mocy art. 626 § 1 kpk, art. 627 kpk, art. 629 kpk, a o kosztach zastępstwa procesowego na mocy art. § 11 ust. 2 pkt. 3, § 17 pkt. 1 Rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości w sprawie opłat za czynności adwokackie z dnia 22 października 2015 r.